



REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 39 Pž-66/2020-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ružice Omazić, predsjednika vijeća, Branke Šabarić Zovko, suca izvjestitelja i Ane Cvitković, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom Stečajna masa iza MOSLAVINA d.d. - u stečaju, Virovitica, Ferde Rusana 100, MBS 010106419, OIB 83311772361, odlučujući o žalbi vjerovnika SANJE MIHALIĆ, iz Varaždina, A. Stepinca 2, OIB 61208635054, kao razlučnog vjerovnika, protiv rješenja Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj St-2/2014-63 od 11. studenog 2019., u sjednici vijeća održanoj 29. siječnja 2020.

r i j e š i o j e

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj St-2/2014-63 od 11. studenog 2019. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim u izreci navedenim rješenjem je riješeno:

„1. Utvrđuje se da je iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnina stečajnog dužnika upisanih u zk.ul. 1416 k.o. Čazma, čk.br. 935/2 poslovno-stambena zgrada i dvorište sa 435 čhv, u iznosu od 811.000,00 kn, namirena djelomično tražbina razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin:

- s osnove troškova u iznosu od ukupno 89.783,46 kn,
- s osnove zakonskih zateznih kamata u iznosu od 347.171,37 kn,
- s osnove glavnice u iznosu od 374.045,17 kn.

2. Iz iznosa od 468.426,20 kn, ostvarenog prodajom nekretnina stečajnog dužnika upisanih u

- zk.ul. 918. k.o. Miklouš, čk.br. 963/4 - zemljište pod domom i dom sa 25 čhv,
 - zk.ul. 1747 k.o. Čazma, čk.br. 1057/6 kuća broj 187 i dvorište sa 307 čhv,
 - zk.ul. 2204 k.o. Bojana, čk.br. 1300/4 zgrada trgovine i dvorište u Grabovnici sa 119 čhv,
 - zk.ul. 1325 k.o. Siščani, čk.br. 1466/2 dvorište sa kućom br. 130 sa 130 čhv,
 - zk.ul. 941 k.o. Dapci, čk. br. 1421/1 trgovina sa 59 čhv,
- namiruju se:
- troškovi utvrđivanja tražbine u iznosu od 10.000,00 kn,

- razlučni vjerovnik Vindija d.d. Varaždin namiruje se djelomično:
- s osnove zakonskih zateznih kamata u iznosu od 384.740,31 kn i
- s osnove glavnice u iznosu od 73.721,89 kn.

3. Po pravomoćnosti ovog rješenja sa računa suda će se na račun dužnika isplatiti iznos od 10.000,00 kn (desettisuća kuna) i na račun razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin iznos od 458.426,20 kn.“

Tako je riješio prvostupanjski sud sukladno odredbi čl. 164.a st. 2. i čl. 170. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ) te odredbi 105.-107., čl. 118. st. 4. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08, dalje: OZ) a nakon što je u ovršnom postupku prodana nekretnina stečajnog dužnika na kojoj je postojalo razlučno pravo i nakon što je ovršni sud preostali iznos kupovnine predao prvostupanjskom – stečajnom sudu.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavila Sanja Mihalić, kao razlučni vjerovnik, osporavajući odluku zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom ovome sudu preinačiti podredno ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U bitnom navodi da je Sporazumom o odvjetničkoj nagradi i cesiji sklopljen 4. studenoga 2010., između razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin i nje, razlučni vjerovnik prenio na nju cjelokupni iznos troškova koji su dosuđeni ili će biti dosuđeni u ovršnom postupku poslovni broj Ovr-10/2009 kod Općinskog suda u Ivanić Gradu te je kao razlučni vjerovnik sukladno odredbi čl. 78.a st. 2 Stečajnog zakona, stupila u pravni položaj svog prednika glede troškova i postala u tom dijelu razlučni vjerovnik zajedno sa društvom Vindija d.d.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana, ali iz drugih razloga.

Ispitavši pobijano rješenje sukladno odredbi čl. 381. i čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 57/11, 23/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjsko rješenje nepravilno i nije osnovano na zakonu, jer je izreka presude nerazumljiva, čime je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, a ni činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je razlučni vjerovnik Vindija d.d. Varaždin podneskom od 21. prosinca 2018. predložio da se namire i troškovi odvjetničkog zastupanja u ovršnom postupku koji se vodio kod Općinskog suda u Ivanić Gradu, Stalne službe u Čazmi pod poslovnim brojem Ovr-511/2006, kasnije poslovni brojevi Ovr-549/2006, Ovr-10/2009, Ovr-992/2012 i Pu Ovr-836/2015, u iznosu od ukupno 150.682,16 kn te

troškovi odvjetničkog zastupanja u ovršnom postupku koji se vodio kod Općinskog suda u Ivanić Gradu, Stalne službe u Čazmi, pod brojem Ovr-771/10 u iznosu od 38.459,23 kn.

Nadalje sud navodi da je zahtjev razlučnog vjerovnika da se kupovninom namire troškovi odvjetničkog zastupanja u iznosu od ukupno 234.128,89 kn nije osnovan jer navedeni troškovi nisu određeni ovršnom ispravom, a što je, u smislu odredbe čl.107. st.4. OZ-a, preduvjet za namirenje, jer da se radi o troškovima odvjetničkog zastupanja o kojima nije odlučeno pravomoćnim rješenjem u postupku u kojem su nastali, a u stečajnom postupku sud te troškove ne može dosuđivati niti ih razlučnom vjerovniku priznati odnosno namiriti ih iz kupovnine.

U konkretnom predmetu radi se o postupku unovčenja nekretnine stečajnog dužnika na kojoj postoji razlučno pravo prema pravilima uređenim odredbom članka 164. Stečajnog zakona.

Odredbom članka 164.a SZ-a uređeno je postupanje suda prilikom namirenja tražbina razlučnih vjerovnika. Tako nakon što stečajni sudac u stečajnom postupku unovči stvar ili pravo na kojem postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, on će iz iznosa ostvarenog prodajom: 1. namiriti troškove unovčenja obračunate prema pravilima iz odredbe čl. 170. SZ, 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redosljedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika. Pri tome stečajni sudac postupa po pravilima ovrhe na nekretnini u dijelu kojem je uređeno namirenje vjerovnika.

Dakle, prema odredbama čl. 164. i 164.a SZ-a unovčenje nekretnine na kojoj postoji razlučno (založno) pravo i obračun troškova i namirenje razlučnih vjerovnika u stečajnom postupku, se vrši uz odgovarajuću primjenu pravila o ovrsi na nekretnini i razlučni vjerovnici se namiruju prema redosljedu predviđenom pravilima ovršnog postupka.

Iz stanja spisa proizlazi da je u ovom predmetu 10. travnja 2019. doneseno rješenje o nastavku stečajnog postupka radi naknadne diobe, nakon što je Općinski sud u Velikoj Gorici, Stalna služba u Ivanić Gradu, dostavio tom sudu novčana sredstva, a nakon provedenog ovršnog postupka prodaje dužnikove imovine (više nekretnina).

Prvostupanjski je sud 1. listopada 2019., održao ročište radi diobe kupovnine te donio rješenje o namirenju, koje žaliteljica osporava.

Žaliteljica navodi da je za dio tražbine stupila u pravni položaj svog prednika glede troškova i postala u tom dijelu razlučni vjerovnik zajedno sa društvom Vindija d.d.

Iz stanja spisa nespornim proizlazi da je Sporazumom o odvjetničkoj nagradi i cesiji, koji je sklopljen 4. studenoga 2010., između razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin i odvjetnice Sanje Mihalić, prenesena na odvjetnicu Sanju Mihalić tražbina na ime troškova.

Međutim, iz zapisnika sa ročišta o diobi kupovnine održanog 1. listopada 2019. i sadržaja pobijanog rješenja proizlazi da je sud odlučivao o zahtjevu razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin, dok o zahtjevu odvjetnice Sanje Mihalić, stavljene kao razlučnog vjerovnika nije odlučivao.

Ostaje nejasno zašto sud na ročištu nije uzeo u razmatranje i zahtjev Sanje Mihalić, s obzirom na njezinu tvrdnju da je uslijed izvršenog prijenosa tražbine, stupila u pravni položaj razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin, za iznos troškova.

Iz Sporazuma o odvjetničkoj nagradi od 4. studenoga 2010., na koji se odvjetnica Sanja Mihalić poziva, proizašlo bi da je ista stupila u pravni položaj razlučnog vjerovnika Vindija d.d, radi tražbine koju nesporno ima prema dužniku Vindija d.d., ali pod uvjetom da se nespornim utvrdi je li se radi o javno ovjerovljenoj ispravi u smislu odredbe čl. 3. Zakona o javnom bilježništvu, što bi značilo da bi nositelj tražbine bila ona, žaliteljica, sukladno odredbi čl. 78.a st. 2. SZ-a.

Prvostupanjski sud u obrazloženju rješenja navodi da „zahtjev razlučnog vjerovnika da se kupovninom namire troškovi odvjetničkog zastupanja u iznosu od ukupno 234.128,89 kn nije osnovan, jer navedeni troškovi nisu određeni ovršnom ispravom, a što je, u smislu odredbe čl. 107. st. 4. OZ-a, preduvjet za namirenje“.

Budući da nije sporno da je nositelj tražbine na ime predmetnih troškova razlučni vjerovnik Vindija d.d., a sada je Sporazumom o odvjetničkoj nagradi, to potraživanje preneseno na Sanju Mihalić, nerazumljivo je obrazloženje iz pobijanog rješenja, na kojeg se od vjerovnika odnosi predmetni navod suda.

Osim toga, nije jasno zašto sud navodi, zbog čega u tom dijelu nema ovršne isprave raniji vjerovnik, što bi to značilo sada i eventualno novi vjerovnik, sud o tome nije dao obrazloženje.

Naime, odredba čl. 301. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 11/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09 i 153/09; dalje: ZV), regulira se tražbina i založno pravo:

(1) Založnim se pravom osigurava namirenje iz vrijednosti zaloga određene novčane tražbine, ili tražbine kojoj je vrijednost izražena u novcu; dovoljno je određena tražbina kojoj su određeni vjerovnik i dužnik, pravni temelj i visina, ili barem najviši iznos do kojega se osigurava zalogom.

(2) Jednako kao i postojeća tražbina, založnim se pravom može osigurati i da se iz vrijednosti zaloga namiri tražbina koja bi tek nastala nakon nekoga vremena ili nakon ispunjenja nekoga uvjeta, ako ta tražbina ispunjava pretpostavke za to iz stavka 1. ovog članka.

(3) Pored glavne tražbine iz stavka 1. ovog članka založno pravo ujedno osigurava i namirenje iz vrijednosti zaloga sporednih tražbina, kamata, troškova za očuvanje stvari i troškova naplate tražbine.

(4) Dok traje založno pravo, namirenje tražbine osigurava zalog kao cjelina, uključivši sve njezine pripadnosti; ako se zalog podijeli, založno pravo nastavlja teretiti ono na što se zalog podijelio ili se od njega odvojilo; ako zalog propadne pa umjesto njega nastane pravo koje ga nadomješćuje (pravo na naknadu, na osigurninu i dr.), založno pravo traje i dalje na tom pravu.

(5) Založno pravo osigurava namirenje iz vrijednosti zaloga određene tražbine kao cjeline, pa se opterećenje zaloga ne smanjuje sa smanjenjem tražbine, ako nije što drugo zakonom određeno.

(6) Ako je založno pravo osnovano tako da osigurava namirenje određene tražbine iz vrijednosti više nekretnina kao jednoga zaloga (zajednička, simultana hipoteka), založni vjerovnik može slobodno birati odakle će namirivati svoju tražbinu, ako nije što drugo određeno.

(7) Dužnik koji je radi osiguranja vjerovnikove tražbine osnovao založno pravo nije dužan ispuniti vjerovnikovu tražbinu ako mu se ne vrati zalog, odnosno dopustiti brisanje založnoga prava upisanoga u zemljišnoj knjizi.

(8) Prestankom založnoga prava koje osigurava neku tražbinu ne prestaje sama po sebi i ta tražbina.

Prema odredbama članka 40. do članka 42. Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 73/00, 114/01, 100/04, 107/07 i 152/08; dalje: ZZK) zabilježba će se dopustiti samo protiv osobe koja je u zemljišnim knjigama upisana kao nositelj knjižnog prava glede koga se provodi zabilježba.

Slijedom navedenih odredaba, da bi ovaj sud mogao ocijeniti je li pravilno prvostupanjski sud odlučio, kako bi se moglo protumačiti da niti raniji niti ovaj vjerovnik nemaju ovršnu ispravu, prvostupanjski sud trebao je navesti razloge zbog kojih smatra da navedeni troškovi nisu određeni ovršnom ispravom.

Na taj je način sud je propustio navesti razloge o odlučnim činjenicama čime je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Primjenom navedenih pravila razlučni vjerovnik može se namiriti samo iz predmeta na kojem ima osigurano razlučno pravo.

Dakle, sud je dužan utvrditi je li predmetna (prenesena) tražbina u konkretnom slučaju osigurana razlučnim pravom.

Ako sud utvrdi da postoji razlučno pravo, potrebno je utvrditi kojom je točno imovinom, odnosno na kojim nekretninama osigurano predmetno potraživanje.

Nadalje, prema Sporazumu kojim je tražbina na ime troškova zastupanja, razlučni vjerovnik Vindija d.d. Varaždin prenio na odvjetnicu Sanju Mihalić, iz člana 1. proizlazi da se odnosi na zastupanje u predmetima pod poslovnim brojem Ovr-10/2009 i poslovnim brojem Ovr-771/2010; dok prema navodima žalbe proizlazi da je uslijed izvršenog prijenosa tražbine na ime troškova stupala u pravni položaj razlučnog vjerovnika Vindija d.d. za iznos troškova u iznosu od 458.426,20 kn. Taj se, naime, iznos odnosi na iznos ostvaren prodajom nekretnina u ovršnom postupku pod poslovnim brojem Ovr-992/2012.

Slijedom iznesenog, valjalo je na temelju čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a uvažiti žalbu i ukinuti pobijano rješenje.

U ponovljenom postupku sud prvog stupnja će prije svega otkloniti navedenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka te otkloniti nedostatke na koje je ukazao ovaj sud, uzimajući u obzir sve žalbene navode, primjenom navedenih odredbi čl. 301. ZV-a i čl. 42 ZK-a te pravilno ocijeniti je li vjerovnik Sanja Mihalić, ne samo stečajni vjerovnik nego i

razlučni vjerovnik, jer svoje pravo temelji na Sporazumu o ustupu tražbine te utvrditi na kojim je nekretninama osigurana tražbina koja je prenesena na ovdje žaliteljicu, nakon čega će na način i u postupku kako je to propisano mjerodavnim odredbama donijeti novu na zakonu osnovanu odluku o postavljenom zahtjevu.

Zagreb, 29. siječnja 2020.

Predsjednik vijeća
Ružica Omazić

Broj zapisa: **17893-761fe**

Kontrolni broj: **0b8df-8a4a1-6d744**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RUŽICA OMAZIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.